

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/83/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201942
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2026:1224201942.4

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava II, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G., narodený XX.XX.XXXX, P., narodený XX.XX.XXXX., V., narodený XX.XX.XXXX, všetky zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova 7/A, Bratislava, maloleté deti rodičov - matka: L. narodená XX.XX.XXXX, bytom, otec: G. narodený XX.XX.XXXX, bytom J., o návrhu kolízneho opatrovníka na doplnenie rozsudku, takto

rozhodol:

- Matka je povinná prispievať na výživu maloletých detí: G., narodený XX.XX.XXXX. sumou 130,- Eur mesačne, P., narodený XX.XX.XXXX sumou 130,- Eur mesačne, V., narodený XX.XX.XXXX sumou 130,- Eur mesačne, ktoré je matka povinná zasielať k rukám otca, vždy do 20-dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 19.06.2024.
- Zročné výživné za obdobie od 19.06.2024 do 29.01.2025 na maloleté deti: G., narodený XX.XX.XXXX. v sume 1.040, Eur, P. narodený XX.XX.XXXX v sume 1.040,- Eur, V. narodený XX.XX.XXXX v sume 1.040,- Eur, je matka povinná zaplatiť k rukám otca, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- Týmto sa mení rozsudok Mestského súdu Bratislava II č.k. 40P/83/2024 - 68 zo dňa 29.01.2025 v časti výroku IV. a výroku V..
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- Návrhom doručeným súdu dňa 13.11.2025 navrhovateľ žiadal, aby súd upravil výroky rozsudku zo dňa 29.01.2025 tak, že by bola matka povinná platiť výživné na maloleté deti k rukám otca.
- Súd rozsudkom zo dňa 29.01.2025 rozhodol tak, že zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 12P/88/2022 - 81 zo dňa 05.10.2022, tak, že zveril maloleté deti: G., narodený XX.XX.XXXX, P., narodený XX.XX.XXXX, V. narodený XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca a zrušil náhradnú osobnú starostlivosť starej matky maloletých detí E., rodenej U., narodenej XX.XX.XXXX. Ďalej určil, že otec bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Matku zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí: G., narodený XX.XX.XXXX sumou 130,- Eur mesačne, P., narodený XX.XX.XXXX sumou 130,- Eur mesačne, V. narodený XX.XX.XXXX sumou 130,- Eur mesačne, ktoré bola matka povinná zasielať na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, vždy do 20-dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 19.06.2024. Zročné výživné za obdobie od 19.06.2024 do 29.01.2025 na maloleté deti: G., narodený XX.XX.XXXX v sume 1.040, Eur, P. narodený XX.XX.XXXX v sume 1.040,- Eur, V., narodený XX.XX.XXXX v sume 1.040,- Eur, je matka povinná zaplatiť na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, styk matky s maloletými deťmi zostal neupravený.
- Návrhom, podaným na Mestskom súde Bratislava II dňa 19.06.2024, sa navrhovateľ/otec maloletých detí domáhal, aby súd zveril maloleté deti: G., narodený XX.XX.XXXX, P., narodený XX.XX.XXXX., V., narodený XX.XX.XXXX, do jeho osobnej starostlivosti a zrušil náhradnú osobnú starostlivosť ich

starej matky E., nariadenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 12P/88/2022 - 81 zo dňa 05.10.2022. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloleté deti bývajú s ním v spoločnej domácnosti, okrem svojich detí sa stará aj o F., narodeného XX.XX.XXXX, syna jeho bývalej partnerky a matky detí z predchádzajúceho vzťahu. Stará matka, ktorá má deti zverené v náhradnej osobnej starostlivosti, sa o ne vôbec nestará, neperie im, nevarí, peniaze určené deťom si necháva z väčšej časti pre seba, kúpi im maximálne jogurt. Často odíde od detí skôr, ako príde navrhovateľ z práce a o deti sa stará ich nevlastný brat F.. Túto starostlivosť zo strany starej matky považuje navrhovateľ za nedostatočnú. Matka maloletých detí z domu odchádza na niekoľko dní alebo týždňov, vtedy o nej navrhovateľ nemá žiadnu vedomosť, ak je doma, o deti sa nestará a často je aj pri nich pod vplyvom alkoholu, nikde nepracuje a neprispieva do domácnosti žiadnym spôsobom, finančná starostlivosť o rodinu je na pleciach navrhovateľa.

4. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný a je v záujme maloletých detí, aby bol zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľa a náhradná osobná starostlivosť starej matky bola zrušená podľa citovaného ustanovenia § 47 ods. 1 písm. e) Zákona o rodine, keď v konaní bolo preukázané, že stará matka sa o deti riadne nestará a nevykonáva náhradnú osobnú starostlivosť v zmysle zákona. Zároveň bolo potrebné súdnym rozhodnutím zabezpečiť vyživovaciu povinnosť matky na maloleté deti, a preto určil vyživovaciu povinnosť matky na každé z detí v sume 130,- Eur v súlade s návrhom otca a súhlasným stanoviskom kolízneho opatrovníka, keď otec sa sám o deti stará a zabezpečuje všetky ich potreby.

5. Podľa § 28 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

6. Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

7. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8. Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

9. Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

10. Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

11. Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

12. Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Podľa ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Podľa článku 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a

citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

16. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič (Komentár k Zákonu o rodine, 2. vydanie 2013, Doc. JUDr. Bronislava Pavelková, PhD.).

18. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.03.2015, sp. zn.: 15CoP/62/2014, súd cituje, že vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najsľabšej osoby v spoločnosti, a to dieťaťu. Povinnými subjektmi v tomto prípade sú vždy rodičia dieťaťa, t. j. matka a otec. Čo sa týka povinnosti rodičov prispievať na výživu svojho dieťaťa, je potrebné prihliadať na faktory aj na strane povinnej osoby. Na strane povinného, teda v tomto prípade otca dieťaťa, sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností a podobne. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacom zásadou pre určenie výšky výživného na strane povinnej osoby je miera jej schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávnenej osoby zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že jeho životná úroveň má byť približne rovnaká ako je životná úroveň toho ktorého rodiča. Pokiaľ dieťa žije s niektorým zo svojich rodičov, je potrebné prihliadnuť v prípade maloletého dieťaťa aj na plnenie vyživovacej povinnosti týmto rodičom formou osobnej starostlivosti a uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a to aj bytových potrieb, hygienických, stravovacích, spoločenských a podobne, čo finančne samozrejme zaťažuje rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

19. Podľa ustanovenia § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

20. Podľa ustanovenia § 225 ods. 2 Civilného sporového poriadku, doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že súd opomenul v dotknutom rozsudku rozhodnúť o časti predmetu konania, a to o povinnosti matky platiť výživné k rukám otca maloletých detí, ktorému boli deti zverené a zaplatiť k jeho rukám aj zročné výživné, rozhodol súd dopĺňacím rozsudkom tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.